

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Cirkler

Citation: Larsen, Karl: "Cirkler", i Larsen, Karl: *Cirkler*, 1893, s. 37. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_03-shoot-idm140694312063232/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Cirkler

videre. Paa alle Bestillinger fra den lille, halv-voksne Opvarter, svarede hun med et imødekommende Ja—ah, rejste sig og skar med fagmæssig Færdighed Stykker af med en lang, blank Kniv.

Den lille spinkle Vært sørgede mest for Cigarer til Gæsterne, ellers skrev han Regninger ud ved et skaaret Skrivetøj og med en Mappe som Underlag, der var sendt ham som Nytaarspresent af det Bryggeri, han fik sit Øl fra. Han var yderst fredelig og snakksom og interesserede sig for Geografi; mig udspurgte han særlig om Nordpolsfarterne og Grønland, som han lod til at formode, jeg havde nærmere Kendskab til, men tilstod for Resten i en undskyldende Tone, at hans ganske særlige Interesse, det var rigtignok Afrika og Opdagelsesrejserne dér, han havde saamænd selv udtænkt en Maade, paa hvilken de bedre kunde bringe Baadene op over Katarakterne, og en Tekniker fra Polyteknikum havde sagt, han risikerede ikke noget ved at sende sin Plan til Stanley eller Wissmann. Men endnu havde han ikke gjort det, for, som hans Kone sagde,

han havde jo ikke andet ud af det, end at de andre kom og tog Æren for det.

Han gik helst op og ned i Skænkestuen, dér, hvor Solen faldt, med Hænderne under Skøderne og smaa Bemærkninger til Gæsterne ved de forskellige Borde, yderst skikkelig. Men aldrig har jeg hørt noget Menneske bande og sværge saa dyrt, som den lille tynde Mand, naar han om Aftenen spillede sin Skat med Konen og to à tre Stangæster. Han slog begejstret Trumferne i Bordet med Slag med Knoerne, saa jeg første Gang oppe paa mit Værelse troede, at de bankede smaa Koteletter ned i Køkkenet; og de daarlige Kort blev smidt til med endnu stærkere Slag af Ærgrelse. Saa fulgte efter hver Omgang den ivrigste Forklaring af begaaede Fejl eller store Finesser, altsammen under ivrige Kast med Hovedet, hastig Drikken Øl af Kruset, som han vist satte de hundrede Gange til Munden, førend det blev tomt, og forvirrede Blik op til Uhret efter hvor længe de endnu kunde blive ved at spille.

Straks den første Morgen drak jeg min Kaffe i Gæstestuen og snakkede med Mand